

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 11/2024 17.03.2024

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Chrystus... chociaż był Synem,
nauczył się posłuszeństwa
przez to, co wycierpiał.”

(z 2. czyt. dzisiejszej Mszy św.)

Z wielką radością i nadzieją przeżywam razem z Wami nasze rekolekcje. Żyjmy jak Ulmowie Bożą Ewangelią, rozwijając się w wierze i służąc sobie nawzajem. Obyśmy często umacniali się ich przykładem posłuszeństwa Bogu. Oby nasze dzieci i wnuki mogły mieć w nas równie piękny wzór miłości. ks. Robert Grohs, proboszcz

Papież Franciszek na Twitterze:

„Spojrzenie Pana na nas nie jest oślepiającą latarnią, która nas razi i stawia w trudnej sytuacji, lecz delikatnym blaskiem przyjaznej lampy, która pomaga nam dostrzec w nas dobro i uświadomić sobie zło, abyśmy mogli się nawrócić i uzdrowić z pomocą Jego łaski. #AniołPański”
„Módlmy się o pokój w Demokratycznej Republice Konga, a także na udręczonej Ukrainie i w Ziemi Świętej. Niech jak najszybciej ustaną działania wojenne, które powodują ogromne cierpienia ludności cywilnej.” (10.03) „Modlitwa poszerza nasze serce, sprowadza nasz egocentryzm z piedestału, uczy nas słuchać innych i rodzi w nas milczenie kontemplacji. #RokModlitwy” (11.03) „Bóg szuka ludzi pokornych, którzy pokładają nadzieję w Nim, a nie w sobie i swoich własnych planach. Chrześcijańska pokora nie jest jedną z wielu cnót, ale podstawową dyspozycją życia: wierzyć, że potrzebujemy Boga i zrobić Mu miejsce, pokładając w Nim całą ufność.” (12.03) „Iluż chrześcijan doszło do świętości przez łzy, zdając sobie sprawę, że nie są w stanie przezwyciężyć pewnych słabości! Ale doświadczyli, że Bóg dopełnił w nich dobrego dzieła, które oni widzieli tylko w zarysie.”
„#Modlmy się Wspaniale za wszystkich, którzy cierpią na skutek straszliwych konsekwencji wojny. Tak wielu młodych, tak wielu idzie na śmierć! Prośmy Pana, aby dał nam łaskę przewyciężenia tego szaleństwa wojny, która zawsze jest porażką.” (13.03) „Bóg pierwszy nas umiłował, czekał na nas. On nadal nas kocha. To jest nasza tożsamość i nasza siła: jesteśmy umiłowani przez Boga.” (14.03)

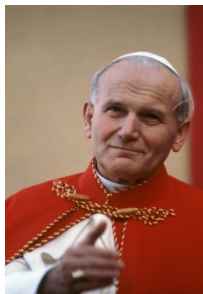
OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w V Niedzielę Wielkiego Postu, ze wspólnotą Kościoła prosimy Ojca, abyśmy „gorliwie naśladowali miłość Jego Syna, który oddał własne życie za zbawienie świata”.
2. Do jutra dla dorosłych, a do wtorku dla dzieci trwają nasze wielkopostne rekolekcje. Proszę o zapoznanie się z programem. Zapraszam do dalszego liczniejszego uczestnictwa w spotkaniach rekolekcyjnych.
3. Niech Bóg wynagrodzi kapłanom, którzy wczoraj słuchali spowiedzi św. rekolekcyjnej w naszym kościele.
4. Od dziś do jutra, jak co roku, odbywa się w naszej parafii Doba Eucharystyczna, podczas której modlimy się za całą archidiecezję częstochowską. Podobnie przez cały rok każdego dnia modli się za nas jedna z parafii lub dom zakonny. Zapraszam wszystkich do hojnego i miłostnego uczestnictwa, a także proszę o zgłaszanie się chętnych do dyżurowania w godzinach popołudniowych i nocnych. Kończymy jutro o 7:00 rano.
5. W najbliższy wtorek będziemy przeżywali nasz Odpust Parafialny, Uroczystość św. Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny. Oczywiście, żeby móc uzyskać odpust nie musimy niczego kupić ze straganu, ale przyjąć komunię św., nawiedzić kościół i pomodlić się w intencjach Ojca Świętego Franciszka. Tego dnia będzie pięć Mszy św. Można zgłaszać Józefów, żyjących i zmarłych, do intencji Mszy św. o 11:00. Na sumę odpustową o 18:00 zapraszam wszystkich w swoich strojach galowych i ze sztandarami.
6. W piątek, jak co roku, przejdziemy naszymi ulicami odprawiając uliczną Drogę Krzyżową. Rozpoczęcie o 17:00.
7. Ostatnie nabożeństwo Drogi Krzyżowej dla wszystkich dzieci odprawimy w piątek o 16:30.
8. Nabożeństwo Gorzkich Żali (kontemplacja Miłości Ukrzyżowanej) odbywa się w każdą niedzielę Wielkiego Postu o 17:30.
9. Dla dzieci będących pod opieką *Mary's Meals* złożono w ubiegłym tygodniu 2894 zł (w sumie dotychczas 7741 zł, czyli koszt pełnego całorocznego wyżywienia dla 83 dzieci). Bóg zapłać. Zbiórka trwa.
10. W zakrystii można nabyć charytatywne wielkanocne świece Caritas (od 10 zł).
11. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „Gdy boli dusza”, między innymi o tym jak opiekować się dzieckiem po próbie samobójczej oraz tekst o pochodzeniu TVN i jej atakach na św. Jana Pawła II.
12. W „Oblubieńcu” znajdziemy 12. odcinek Listu św. Jana Pawła II do rodzin oraz teksty o błogosławionej rodzinie Ulmów.
13. Dziś też można przed kościołem złożyć ofiarę na zapłatę za ogrzewanie kościoła.

Czym jest nasze Oratorium?

Oratorium św. Józefa to miejsce dla dzieci w każdym wieku. Celem tej inicjatywy jest zagospodarowanie czasu dzieciom z naszej miejscowości i okolic. Pomyśl na

Oratorium został zaczerpnięty od św. Jana Bosko, który tworzył takie miejsca, by towarzyszyć w rozwoju młodym ludziom. W Oratorium jest miejsce na zabawę, rozmowę czy bycie ze sobą. Odbywają się także regularne spotkania szachowe, które prowadzi mieszkaniec Wręczy. Obecnie przygotowujemy się do kiermaszu, który odbędzie się we wtorek po Mszy Świętej wieczornej, na którym chcemy zaproponować ozdoby wielkanocne. Jeśli uda nam się zebrać jakieś datki to chcemy przeznaczyć je na wakacyjne półkolonie w Oratorium.

List do rodzin *Gratissimam sane*

św. Jan Paweł II, odcinek 12

Wychowanie (cd.)

Na tym tle w nowy sposób zarysowuje się znaczenie czwartego przykazania: „Czcij ojca twego i matkę swoją” (Wj 20,12). Pozostaje ono w związku wręcz organicznym z całym tutaj zarysowanym procesem wychowania człowieka. Rodzicielstwo, ten pierwszy i podstawowy fakt obdarzania człowieczeństwem, otwiera przed rodzicami i dziećmi daleko wiodącą perspektywę. Zrodzenie co do ciała oznacza początek dalszego „rodzenia”, stopniowego i wielostronnego rodzenia poprzez cały proces wychowania. Przykazanie Dekalogu wymaga od dziecka czci dla ojca i matki. Jak widzieliśmy, to samo przykazanie nakłada na rodziców obowiązek niemal „symetryczny”. Również oni powinni „czcić” swoje dzieci, zarówno małe, jak i dorosłe. Ta sama postawa jest istotnym i koniecznym warunkiem każdego wychowania, również w okresie szkolnym. „Zasada czci”, czyli afirmacji człowieka jako człowieka, nie przestaje być warunkiem prawidłowego procesu wychowawczego.

Jeżeli chodzi o udział Kościoła w procesie wychowawczym, to w świetle Tradycji i Magisterium soborowego należy powiedzieć, co następuje: nie chodzi tylko o to, ażeby wychowanie religijno-moralne powierzać Kościołowi, ale żeby wspólnie z nim wychowywać. Więcej jeszcze, chodzi o to, ażeby rodzina wychowująca czyniła to w Kościele, biorąc w ten sposób udział w życiu i misji Kościoła. Kościół pragnie nade wszystko wychowywać „poprzez rodzinę”, w oparciu o właściwą jej łaskę stanu” i „charyzmat” wspólnoty rodzinnej.

Jedną z dziedzin, w której rodzina odgrywa niezastąpioną rolę, jest wychowanie religijne, dzięki któremu wzrasta ona jako „Kościół domowy”. Wychowanie religijne i katechizacja dzieci ustawia rodzinę w obrębie Kościoła jako prawdziwy podmiot ewangelizacji i apostołstwa. Chodzi tu o prawo ściśle związane z zasadą wolności religijnej. Rodziny, a konkretnie rodzice mają prawo wybrać dla swych dzieci taki sposób wychowania religijnego oraz moralnego, który odpowiada ich własnym przekonaniom. Nawet wówczas, kiedy powierzają oni te zadania instytucjom kościelnym lub szkołom prowadzonym przez osoby zakonne, nadal i w sposób czynny powinni pełnić swoją rolę wychowawczą.

W kontekście wychowania nie można zapomnieć o istotnej sprawie dotyczącej

rozpoznania własnego powołania życiowego, a w szczególności przygotowania do życia w małżeństwie. Kościół podjął znaczny wysiłek i wiele inicjatyw w dziedzinie przygotowania do małżeństwa, na przykład w formie kursów dla narzeczonych. To wszystko jest ważne i konieczne. Nie można jednak zapomnieć, że przygotowanie do przyszłego życia małżeńskiego jest przede wszystkim zadaniem rodziny. Z pewnością tylko rodziny zdrowe duchowo mogą należycie spełnić to zadanie. Dlatego trzeba podkreślić potrzebę szczególnej solidarności rodzin, która może przyjąć różne formy organizacyjne, jak na przykład „rodziny rodzin” lub „oazy rodzin”. Rodzina, dzięki takiej solidarności, otrzymuje wsparcie zbliżające nie tylko poszczególne osoby, lecz również wspólnoty, zachęcając je do wspólnej modlitwy i poszukiwania właściwych odpowiedzi na istotne pytania, które pojawiają się w życiu. Czyż nie jest to cenna forma apostołstwa rodzin pośród rodzin? Trzeba więc, by rodziny zacieśniały między sobą więzi solidarności. To właśnie określa ponad wszystko wspólną zasadę wychowawczą: rodzice wychowują się dzięki innym rodzicom, a dzieci dzięki dzieciom. W ten sposób tworzy się szczególna tradycja wychowawcza, kierująca się zasadą „kościół domowego”.

Błogosławiona Rodzina Ulmów

Pan Bóg przez przykład ich odpowiedzialnego życia i drogi do świętości:

- ukazuje nam piękno dojrzałych chrześcijan oraz prawdziwie kochających się małżonków, którzy swoje życie małżeńskie budowali na mocnym fundamencie wiary i bezwarunkowej miłości do bliźniego;
- daje nam wzór rodziny pełnej miłości, cierpliwości, wzajemnej troski o siebie, rodziny otwartej na dar życia, przyjmowany z radością, miłością i odpowiedzialnością;
- przypomina prawdę o świętości i godności ludzkiego życia od momentu poczęcia do naturalnej śmierci;
- zaprasza nas do refleksji i rachunku sumienia nad wychowaniem w naszych rodzinach;
- uczy nas ponadto, jak walczyć ze złem tego świata, które teraz przybiera inne formy, ale jest obecne i wciąż musimy mu stawiać czoła;
- pokazuje wartość i sens zażyłości z Nim aż po przelanie krwi;
- dodaje nam odwagi i mocy w pokornym i autentycznym dawanii świadectwa o Chrystusie i Ewangelii.

[za ulmowie.pl]

Józef Ulma (2 marca 1900 – 24 marca 1944)

Był synem Marcina i Franciszki z domu Kluz. Jego rodzice mieli trzyhektarowe gospodarstwo, w którym pomagał od najwcześniejszych lat. Skończył czteroklasową szkołę powszechną, a w 1921 roku został powołany do odbycia służby wojskowej. W 1929 roku rozpoczął

naukę w szkole rolniczej w Pilźnie, którą ukończył z bardzo dobrym wynikiem.

Założył pierwszą szkółkę drzew owocowych w Markowej i szybko zaczął utrzymywać się ze sprzedaży sadzonek. Prawdopodobnie to dzięki niemu pojawiły się szczepione jabłonie w tej okolicy. Prócz ogrodnictwa – Józef Ulma był propagatorem uprawy warzyw i owoców – zajmował się także pszczelarstwem i hodowlą jedwabników. Jego pomysłowość i zaangażowanie w tym zakresie zostały nagrodzone podczas Powiatowej Wystawy Rolniczej w Przeworsku, którą w 1933 roku zorganizowało Okręgowe Towarzystwo Rolnicze.

Był człowiekiem szerokich horyzontów: do dziś zachowała się część jego księgozbioru, opatrzona ekslibrisem „Biblioteka domowa – Józef Ulma”. Wśród książek można znaleźć m.in. „Podręcznik elektrotechniczny”, „Podręcznik fotografii”, „Wykorzystanie wiatru w gospodarce”, czy publikację poświęconą mieszkańcom Australii. Prenumerował „Wiedzę i Życie”, potrafił skonstruować maszynę introligatorską i przydomową elektrownię wiatrową, dzięki czemu jako pierwszy we wsi oświetlał dom prądem, a nie lampą naftową.

Największą pasją Józefa była fotografia. Początkowo korzystał z samodzielnie złożonego aparatu, z czasem zaczął używać profesjonalnego sprzętu, dzięki któremu dokumentował życie codzienne mieszkańców Markowej. Wiele zdjęć zachowało się do dziś – część z nich prezentujemy na stronie. Był zapalonym społecznikiem. Działał w Katolickim Stowarzyszeniu Młodzieży Męskiej, a następnie w Związku Młodzieży Wiejskiej RP „Wici”, gdzie pełnił funkcję bibliotekarza i przewodniczącego Komisji Wychowania Rolniczego przy Zarządzie Powiatowym. Przez pewien czas był również kierownikiem Spółdzielni Mleczarskiej w Markowej.

Po ślubie z 12 lat młodszą Wiktorią i narodzinach kolejnych dzieci postanowił przenieść się z rodziną na wschodnie krańce województwa lwowskiego, gdzie parcelowano majątki ziemskie. W 1938 r. Ulmowie kupili 5 hektarów czarnoziemiu w Wojsławicach nieopodal Sokala. Do przeprowadzki nie doszło jednak ze względu na wybuch wojny. We wrześniu 1939 r. Józef brał udział w wojnie obronnej.

Wiktoria Ulma z domu Niemczak (10 grudnia 1912 – 24 marca 1944)

Urodziła się jako siódme dziecko Jana i Franciszki z Homów. Gdy miała sześć lat zmarła jej matka, na rok przed ślubem osierociła ją ojciec. Podobnie jak Józef była zaangażowana społecznie. Grała w teatrze wiejskim i uczęszczała na kursy organizowane przez Uniwersytet Ludowy w Gaci.

W 1935 r. poślubiła Józefa, a na świat zaczęły przychodzić szybko kolejne dzieci: Stanisława (ur. 18 lipca 1936 r.), Barbara (ur. 6 października 1937 r.), Władysław (ur. 5 grudnia 1938 r.), Franciszek (ur. 3 kwietnia 1940 r.), Antoni (ur. 6 czerwca 1941 r.) i Maria (ur. 16 września 1942 r.). W chwili śmierci była w zaawansowanej ciąży z siódmym dzieckiem, które pod wpływem tragicznej sytuacji zaczęła rodzić.

Zbrodnia w Markowej

Przed wybuchem II wojny światowej mieszkało na Podkarpaciu co najmniej 120 tysięcy Żydów. W samej niemal 4,5 tysięcznej Markowej mieszkało ok. 120 osób

wyznania mojżeszowego. Ich domy nie tworzyły zwartego skupiska, ale były rozrzucone po całej wsi. Mieli też trzy domy modlitwy, a na większe święta wyjeżdżali do synagogi w Łańcucie. Markowscy Żydzi zajmowali się głównie handlem, jedynie kilka osób uprawiało ziemię.

Józef Ulma już przed wojną pozostawał w bardzo dobrych stosunkach z Żydami. Kilka rodzin żydowskich mieszkało z nim po sąsiedzku, z innymi handlował uprawianymi przez siebie warzywami.

Trwająca od marca 1942 r. akcja „Reinhardt,” której celem było wymordowanie wszystkich Żydów w Generalnym Gubernatorstwie oraz Okręgu Białostockim, zaczęła być realizowana w Łańcucie i jego okolicach na przełomie lipca i sierpnia 1942 r. Niemcy wprowadzili zakaz przebywania Żydów na terenie Markowej i rozpoczęli wywózkę do obozu pracy w Pełkiniach, a następnie do obozu zagłady w Bełżcu. Niektórzy z markowskich Żydów poprosili wówczas Ulmów o pomoc. Początkowo Józef pomagał im budować ziemianki na obrzeżach wsi. Wiemy o czteroosobowej rodzinie, zwanej Ryfkami, której pomógł zbudować schron w jarze niedaleko potoku. Nie był to jednak skuteczny sposób na przeżycie – niemieccy żandarmi wraz z granatowymi policjantami przeprowadzali doraźne poszukiwania Żydów: zarówno we wsi, jak i w okolicy.

13 grudnia 1942 r. Niemcy nakazali zorganizowanie akcji poszukiwawczej sołtysowi Markowej. Sołtys przed południem poinformował mieszkańców wsi o planowanej akcji, czym umożliwił ukrywającym lepsze zabezpieczenie kryjówek. Co najmniej 26, w większości przymuszonych, mieszkańców odszukało 25 z około 54 ukrywających się Żydów.

Pojmanych zamknięto w tzw. areszcie gminnym, znajdującym się przy głównym skrzyżowaniu we wsi. 14 grudnia 1942 r. wszyscy zostali rozstrzelani przez żandarmerię niemiecką z Łańcuta. Mimo tej akcji w Markowej po grudniu 1942 r. nadal ukrywano 29 Żydów, z których 21 doczekało końca okupacji.

Żydzi byli ukrywani w Markowej przez kilka rodzin, ale największą grupę w swoim domu przyjęli Ulmowie. Stało się to najprawdopodobniej w grudniu 1942 roku. Byli to znajomi Ulmów z Łańcuta: Saul Goldman z synami Baruchem, Mechelem, Joachimem i Mojżeszem oraz sąsiadki Ulmów z Markowej – Gołda Grünfeld i Lea Didner, córki Chaima Goldmana – krewnego wspomnianego wyżej Saula. Lea ukrywała się wraz z małą córeczką o imieniu Reszla.

Saul Goldman miał ok. 70 lat i handlował bydłem. Mieszkał w Łańcucie, ale był znany w Markowej, do której często przyjeżdżał w interesach. Z kolei rodzice Lei i Gołdy to Chaim i Estera Goldmanowie, którzy jako nieliczni Żydzi byli i rolnikami, i handlarzami, prowadzącymi sklepik w Markowej.

Wiemy, że Józef Ulma wraz z Goldmanami zajmował się garbowaniem skór, które sprzedawał, by zarobić na życie. Umożliwiało to położenie domu Ulmów na uboczu wsi. Ukrywający się Żydzi zapewne łożyli na swoje utrzymanie; nic jednak nie wskazuje na to, aby Ulmowie pomagali im w zamian za gratyfikację finansową. Nawet pod koniec okupacji Gołda Grünfeld dysponowała jeszcze złotymi precjozami, które przy jej zwłokach znaleźli niemieccy żandarmi.

Duże ilości jedzenia, które kupowała Wiktoria, zwracały jednak uwagę otoczenia i sugerowały, że w ich domu mieszkają nie tylko członkowie rodziny. Pozostaje zagadką, kto i kiedy doniósł Niemcom o ukrywających się Żydach. Prawdopodobnie był to Włodzimierz Leś – posterunkowy Polnische Polizei, czyli granatowy policjant z Łańcuta. Według ustaleń podziemia był on wyjątkowo gorliwym współpracownikiem niemieckich okupantów. Dokumenty sugerują również, że nim Goldmanowie zwrócili się o pomoc do Ulmów to właśnie Leś za pieniądze pomagał im ukrywać się w Łańcucie, a później wypędził, zatrzymując jednocześnie ich majątek.

Nocą z 23 na 24 marca 1944 r. do Markowej przyjechało 5 żandarmów i od 4 do 6 granatowych policjantów. Grupą dowodził szef łańcuckiej żandarmerii, porucznik Eilert Dieken.

Podczas snu zastrzelono trójkę Żydów, wkrótce zastrzelono pozostałych. Przed dom wyprowadzono Józefa Ulmę oraz jego ciężarną żonę Wiktorię. Następnie po naradzie z podwładnymi Dieken rozkazał również rozstrzelać dzieci. W kilka chwil zamordowano 17 osób – w tym rodzicę się dziecko.

Po zakończeniu masakry Niemcy przystąpili do grabieży gospodarstwa i przedmiotów należących do zamordowanych. Mieszkańców wsi przymuszono do pogrzebienia zabitych. Zostały wykopane dwa doły – w jednym pochowano Ulmów, w drugim Żydów. Na koniec oprawcy urządzili libację na miejscu kaźni. W styczniu 1945 r. ciała rodziny Ulmów zostały ekshumowane i przeniesione na miejscowy cmentarz parafialny. Dwa lata później podjęto szczątki zamordowanych Żydów i pochowano je na cmentarzu w Jagielle wraz z ofiarami masakry z 14 XII 1942 r.

Jedynym żandarmem osądzonym za zbrodnię z Markowej był Josef Kokott. W wyniku procesu, który toczył się przed Sądem Wojewódzkim w Rzeszowie w 1958 r., został skazany na karę śmierci, którą następnie zamieniono na dożywocie. Po zmianie przepisów karę zmniejszono do 25 lat pozbawienia wolności. Zmarł w bytomskim więzieniu w 1980 roku.

Policjant granatowy Włodzimierz Leś został natomiast osądzony i ukarany przez Polskie Państwo Podziemne. 11 września 1944 roku polskie podziemie wykonało na nim wyrok śmierci. Dowódca żandarmów, Eliert Dieken, został po wojnie policjantem w Esens w Dolnej Saksonii. Nie żył już, gdy w latach 60. XX w., prokuratura przy Sądzie Krajowym w Dortmundzie wszczęła śledztwo w sprawie zbrodni popełnionych przez żandarmerię niemiecką w okupowanym powiecie jarosławskim. Zmarł w 1960 r. jako szanowany obywatel. Zarówno jego, jak i pozostałych uczestników mordu, nigdy nie dosięgła sprawiedliwość.

W 1995 r. Józef i Wiktoria Ulmowie zostali uhonorowani medalem Sprawiedliwych wśród Narodów Świata. W 2010 roku prezydent Lech Kaczyński odznaczył ich pośmiertnie Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Ubogie małżeństwo z Markowej stało się patronem szkoły i ulic. Ich imię nosi też jedyne w Polsce Muzeum Polaków Ratujących Żydów podczas II wojny światowej, otwarte w marcu 2016 roku w Markowej. 10 września 2023 r. w Markowej odbyła się beatyfikacja rodziny Ulmów.

24 marca – dzień śmierci rodziny Ulmów z Markowej – od 2018 r. jest obchodzony jako Narodowy Dzień Pamięci Polaków ratujących Żydów pod okupacją niemiecką dla uczczenia tych wszystkich, którzy pomimo ogromnego niebezpieczeństwa nieśli pomoc ludności żydowskiej. [za rodzinaulmow.ipn.gov.pl]

Praca a duchowość człowieka

Homilia Benedykta XVI, 19.03.2006

Drodzy Bracia i Siostry!

Wysłuchaliśmy wspólnie znanego, pięknego fragmentu z Księgi Wyjścia, w którym natchniony autor opowiada o tym, jak Bóg przekazał Izraelowi Dekalog. Już w pierwszej chwili uderza jeden szczegół: ogłoszenie Dziesięciu Przykazań jest poprzedzone wymownym nawiązaniem do wyzwolenia ludu Izraela. Czytamy w tekście: «Ja jestem Pan, Bóg twój, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli» (Wj 20, 2). Dekalog ma być zatem potwierdzeniem zdobytej wolności. W istocie, przykazania, w ich głębokim rozumieniu, są środkiem, danym przez Pana dla obrony naszej wolności zarówno przed wewnętrznym uzależnieniem od naszych namiętności, jak i przed zagrożeniami ze strony ludzi złej woli. Wszystkie «zakazy» przykazań są zarazem «afirmacją» dla rozwoju prawdziwej wolności. Istnieje też drugi wymiar Dekalogu, na który trzeba zwrócić uwagę: przekazując za pośrednictwem Mojżesza Prawo, Pan objawia, że chce zawrzeć z Izraelem Przymierze. Prawo zatem jest bardziej darem niż nakazem. Jego celem jest nie tyle nakazywanie, co człowiek powinien czynić, lecz raczej ma ono objawić wszystkim wybór Boga: staje On po stronie narodu wybranego; wyzwolił go z niewoli i otacza swą miłosierną dobrocią. Dekalog jest świadectwem miłości wybrania.

Na krzyżu się objawił

Dzisiejsza liturgia przekazuje nam jeszcze jedno przesłanie: Prawo Mojżeszowe zostało wypełnione przez Jezusa, który objawił mądrość i miłość Boga w tajemnicy krzyża, «który jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan — jak nam powiedział św. Paweł w dzisiejszym drugim czytaniu — dla tych zaś, którzy są powołani, tak spośród Żydów, jak i spośród Greków (...) mocą Bożą i mądrością Bożą» (1 Kor 1, 23-24). Właśnie do tej tajemnicy odnosi się odczytany przed chwilą fragment Ewangelii: Jezus wygania ze świątyni kupców i bankierów. Ewangelista daje nam klucz do odczytania tego znaczącego epizodu, przytaczając werset Psalmu: «Gorliwość o dom Twój mnie pożera» (por. Ps 69 [68], 10). To Jezusa «pożera» owa «gorliwość» o «dom Boży», wykorzystywany do celów niezgodnych z jego przeznaczeniem. Odpowiadając zwierzchnikom religijnym, którzy domagają się znaku potwierdzającego Jego władzę, Jezus mówi: «Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni wzniosę ją na nowo» (J 2, 19). Były to słowa tajemnicze, niezrozumiałe w tamtym momencie, ale Jan przekazując je swym chrześcijańskim czytelnikom, dodaje: «On zaś mówił o świątyni swego ciała» (J 2, 21). Tę «świątynię» mieli zniszczyć Jego przeciwnicy, a On miał ją odbudować po trzech dniach przez swe

zmarłychwstanie. Bolesna i «gorsząca» śmierć Chrystusa miała być ukoronowana tryumfem Jego chwalebного zmarłychwstania. Przygotowując się w okresie Wielkiego Postu do przeżywania podczas Triduum paschalnego tego głównego wydarzenia naszego zbawienia, patrzymy na Ukrzyżowanego i widzimy w Nim już blask Zmarłychwstałego.

Stworzeni do pracy

Drodzy bracia i siostry, dzisiejsza Eucharystia w III Niedzielę Wielkiego Postu, w której refleksja nad tekstami liturgicznymi łączy się ze wspomnieniem św. Józefa, daje nam sposobność do rozważenia w świetle tajemnicy paschalnej jeszcze jednego ważnego aspektu ludzkiego życia. Mam tu na myśli rzeczywistość pracy, która dziś ulega szybkim i złożonym przemianom. Biblia w wielu miejscach ukazuje, że praca należy do pierwotnej kondycji człowieka. Kiedy Stwórca ukształtował człowieka na swój obraz i podobieństwo, nakazał mu uprawiać ziemię (por. Rdz 2, 5-6). To na skutek grzechu pierwszych rodziców praca stała się trudem i uciążliwością (por. Rdz 3, 6-8), ale w Bożym planie zachowuje ona niezmiennie swą wartość. Sam Syn Boży, stawszy się we wszystkim do nas podobny, przez wiele lat oddawał się pracy rzemieślniczej, tak że znany był jako «syn cieśli» (por. Mt 13, 55). Kościół zawsze, a szczególnie w ubiegłym stuleciu, okazywał zainteresowanie i troskę tej dziedzinie życia społecznego, o czym świadczą liczne wypowiedzi Magisterium na tematy społeczne oraz działalność wielu stowarzyszeń o inspiracji chrześcijańskiej; niektóre z nich są tutaj dzisiaj, reprezentując cały świat pracy. Witam was z radością, drodzy przyjaciele, i każdego z was serdecznie pozdrawiam, a w szczególności bpa Arriga Miglia, ordynariusza Ivrei i przewodniczącego Komisji Konferencji Episkopatu Włoch ds. Problemów Społecznych, Pracy, Sprawiedliwości i Pokoju, który zechciał wyrazić uczucia was wszystkich i złożył mi miłe życzenia z okazji mych imienin. Szczerze za nie dziękuję.

Nakaz odpoczynku

Praca ma pierwszorzędną znaczenie dla realizacji człowieka i dla rozwoju społeczeństwa. Musi być zatem organizowana i wykonywana z pełnym poszanowaniem ludzkiej godności i w duchu służby dobru wspólnemu. Jest również ważne, aby człowiek nie stał się niewolnikiem pracy, by nie traktował jej w sposób bałwochwalczy, sądząc, że to właśnie ona nadaje ostateczny i definitywny sens życiu. Bardzo stosowne jest w tym względzie napomnienie, zawarte w pierwszym czytaniu: «Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz się trudził i wykonywał wszystkie swoje zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem Pana, Boga twego» (Wj 20, 8-10). Szabat jest dniem świętym, czyli poświęconym Bogu, w nim człowiek lepiej pojmuje sens swego życia oraz swojej pracy. Można zatem powiedzieć, że biblijne nauczanie o pracy ma swoje ukoronowanie w nakazie odpoczynku. Słusznie pisze o tym Kompendium Społecznej Nauki Kościoła: «Człowiekowi, skrępowanemu koniecznością pracy, odpoczynek otwiera perspektywę pełniejszej wolności, perspektywę wiecznego szabatu (por. Hbr 4, 9-10). Odpoczynek pozwala ludziom wspominać i na nowo przeżywać Boże dzieła, od stworzenia po odkupienie, pozwala im dostrzec, że oni sami są Jego dziełem (por.

Ef 2, 10), składać dziękczynienie za swoje życie i istnienie Temu, który jest jego autorem» (n. 258).

Praca musi służyć prawdziwemu dobru ludzkości, «pozwalając człowiekowi, jako jednostce i jako członkowi społeczności, na rozwijanie i wypełnianie jego integralnego powołania» (por. Gaudium et spes, 35). Aby tak było, nie wystarczy jedynie — wszak konieczne — przygotowanie techniczne i zawodowe, ani też stworzenie sprawiedliwego i uwzględniającego dobro wszystkich porządku społecznego. Potrzeba życia duchowego, które pomaga wiernym uświęcać się przez własną pracę, na wzór św. Józefa, który każdego dnia musiał troszczyć się o potrzeby Świętej Rodziny, zaspokajając je dzięki pracy swych rąk. Z tego względu został uznany przez Kościół za patrona robotników. Jego świadectwo pokazuje, że człowiek jest podmiotem i wykonawcą pracy. Jemu pragnę zawierzyć ludzi młodych, którzy mają trudności z wejściem w świat pracy, bezrobotnych i cierpiących niedostatek z powodu poważnego kryzysu bezrobocia. Niech św. Józef wraz z Maryją, swą Oblubienicą, otacza opieką wszystkich ludzi pracy i wyjedna rodzinom i całej ludzkości pomyślność i pokój. Niech chrześcijanie, patrząc na tego wielkiego świętego, uczą się świadczyć w każdym środowisku pracy o miłości Chrystusa, który jest źródłem prawdziwej solidarności i trwałego pokoju. Amen!

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 17.03 – V Niedziela Wielkiego Postu

7:15 Różaniec św.

8:00 Nauka rekolekcyjna i Msza św. † Jadwigę, Leona i Jerzego Sygudów oraz Annę Gogol

11:00 Nauka rekolekcyjna i Msza św.

o Boże błogosławieństwo dla Łukasza Kały z okazji 18. urodzin

o Boże błóg. dla Natana Fabrycznego i jego rodziny z okazji 2. urodzin

17:30 Gorzkie Żale

18:00 Nauka rekolekcyjna i Msza św. † Danielę Sprychę

Poniedziałek 18.03

9:00 Nauka rekolekcyjna i Msza św. † Adelę Suchanek

18:00 Nauka rekolekcyjna i Msza św. † Władysława i Władysławę Mastalerzów, Eleonorę i Antoninę Raczyńskie, Józefa i Adama Gansiniec, Eugeniusza Gazdę

Wtorek 19.03 – Uroczystość św. Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

8:00 † Henryka Garbuzika

11:00 Za Ks. Józefa Odróbkę oraz Józefów żywych i zmarłych

12:10 (dla dzieci z kl. IV i V) O świętych rodziców dla dzieci naszej szkoły i przedszkola

13:30 (dla dzieci z kl. VI-VIII) O nawrócenie zatwardziałych grzeszników

18:00 Suma odpustowa Za parafian

Środa 20.03

17:30 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Stefana, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Krystyny, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Doroty i Beaty
- 3.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 4.) Dziękczynna za posługę siostry Marii Szulikowskiej z prośbą o zdrowie duszy i ciała
- 5.) † Weronikę Dziudę (26 r.)
- 6.) † Franciszka Szewczyka i zmarłych z jego rodziny
- 7.) † Piotra Radziocha oraz Antoniego i Marię Pasieków
- 8.) † Jana Kożucha od Ochotniczej Straży Pożarnej we Wręcycy Wielkiej
- 9.) † Stefana Pawelaka od rodziny Kaletów
- 10.) † Wiesława Lamika od Chóru Parafialnego
- 11.) † Lilę Dawidowicz od chrzestnej Basi z rodziną (3)
- 12.) † Janinę Janik od Magdy i Damiana Kałów
- 13.) † Wojciecha Janika od kuzynostwa: Kasi, Sebastiana, Sylwii i Justyny z rodzinami
- 14.) † Małgorzatę Kałę od siostry Bogusi z rodziną
- 15.) † Michała Mstowskiego od Zakładu Pogrzebowego Gibert
- 16.) † Józefa Deszcza od rodziny Pasieków i Chraczyńskich
- 17.) † Jacka Matyję od Eweliny Pleszenia z rodziną
- 18.) † Andrzeja Błaszczyka od chrześniaka Marcina z rodziną
- 19.) † Krystynę Bogus od sąsiadów Paduchów
- 20.) † Izabelę Kozak od szwagierki Jadwigi z rodziną
- 21.) † Jacka Jaśkiewicza od siostry Oli z rodziną
- 22.) † Zbigniewa Solucha od dyrekcji i pracowników Szkoły Podstawowej we Wręcycy Wielkiej
- 23.) † Władysława Molla od sąsiadów Macherzyńskich z mamą i rodziną Schulzów
- 24.) † Marcina Kasprzaka od Agnieszki i Łukasza Smolińskich

Czwartek 21.03

18:00 † Sabinę Zajęc od rodziny Dorożyńskich

Piątek 22.03

16:30 Droga Krzyżowa dla dzieci

17:00 Uliczna Droga Krzyżowa

18:00 † Bożenę Zajęc (20 r.)

18:45 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 20:00)

20:00 Msza św. ze św. Janem Pawłem II

- 1.) W intencjach wrzuconych do skrzynki przy ołtarzu św. Jana Pawła II oraz zgłoszonych przez telefon i internet
- 2.) Dziękczynna za św. Jana Pawła II i o siły dla papieża Franciszka

- 3.) O nowe powołanie do święceń kapłańskich
- 4.) O łaskę wiary dla syna Dawida oraz przymnożenie wiary dla córki Leny i Kai oraz rodziców z podziękowaniem za dotychczasową opiekę oraz o zdrowie duszy i ciała dla Doroty
- 5.) O trwałe owoce rekolekcji parafialnych
- 6.) O rozwój kultu św. Jana Pawła II w naszej parafii

21:00 Różaniec ze św Janem Pawłem II

21:37 Modlitwa do św. Jana Pawła II

Sobota 23.03

9:00 † Sabinę Zając od córki Małgorzaty

18:00 † Zenona Psiuka (11 r.)

Niedziela 24.03 – Niedziela Palmowa czyli Męki Pańskiej

7:15 Różaniec św.

8:00 † Pelagię (r.) i Leona Francików, Krystynę i Mieczysława Paruzelów

11:00 Za Parafian

17:30 Gorzkie Żale

18:00 † Ewę Majchrzak (2 r.)

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:00–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:30 – 18:00 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:25; we wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 7:30 i sobotę 9:40

Owiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – sobota o 10:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 18:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek i środa po wieczornej Mszy św. lub po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie przez tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881